

[Hans Toft.]

drejer sig om, hvorvidt det er en kompliceret problemstilling eller ej. Alene det, at man har undersøgt i Norge i 22 år, om og hvordan man skulle have en sådan lov, viser, at det er en kompliceret problemstilling. Nej, det, vi er uenige om, er, om vi skal have den generelle lov, om den generelle lov er en fordel eller ej.

Det er ikke nok at sige, at man ikke er afvisende over for en forvaltningslov. Hvad taler man om, når man siger forvaltningslov i denne forbindelse? Vi har jo hundredvis af forvaltningslove herhjemme. Det afgørende er, om vi får den ene forvaltningslov, der samler det hele og gør det overskueligt for borgerne. Efter at jeg nu har hørt en socialdemokratisk ordfører, som var mere skeptisk i dag, end han var sidste år, og efter at have hørt en justitsminister, der var mere skeptisk i dag, end han var sidste år, så tror jeg ikke, man kan sige, at det har været forgæves, at vi nu fremsætter vor forslag endnu en gang for at markere, at vi i hvert fald er tilhængere af at få øgede retssikkerhedsgarantier for borgerne, for det ligger der efter vor opfattelse i en sådan lovgivning.

Justitsministeren (Hjortnæs): Jeg synes ikke, det skal være uimodsagt, at det konservative folkeparti ønsker øget retssikkerhed. Det har samtlige talere herfra givet udtryk for, også jeg. Det er vi alle sammen enige om. Men hvorvidt en forvaltningslov vil være et realistisk hjælpemiddel i så henseende, er altså det, vi tilsyneladende ikke er enige om. Jeg er på nuværende tidspunkt uafklaret, fordi en masse problemer for mig at se ikke er tilstrækkeligt analyseret. Jeg kan forstå på hr. Hans Toft, at han er afklaret. Det er godt for hr. Hans Toft, vi andre fortsætter vore overvejelser.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette for-

slag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af forskellige arvelove.

(Lovforslaget (nr. 37) findes i tillæg A. sp. 513, fremsættelsen i tidenden sp. 422).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Poul Nielson: Dette lovforslag kan ikke give anledning til en større diskussion. Det drejer sig om at bemyndige justitsministeren til dels at ratificere en Haagkonvention om testamentariske dispositioners form og en overenskomst om en ændring af den nordiske dødsbokonvention fra 1934, dels at indgå fremtidige konventioner af samme type, altså konventioner, som tager stilling til, hvilket lands lov der skal gælde, når flere landes retssystemer kan komme på tale i forbindelse med arveretlige spørgsmål.

Det vil betyde, at muligheden for at kunne betragte et testamente som formgyldigt, uanset hvor og hvornår det er oprettet, vil øges, sådan at vi kan sikre os, at den afdødes testamentariske vilje i videst muligt omfang sker fyldest. Der sker altså ingen ændringer i de egentlige regler om arv, vi nu har.

Når det ser lidt mere kompliceret ud, skyldes det, at vi har særlige love om arv på Færøerne og Grønland, og derfor skal alle tre love ændres, for at vi kan få konventionen sat i kraft.

Vi kan medvirke til en hurtig behandling og håber, at vedtagelsen kan ske, således som man har bedt om det i forbindelse med fremsættelsen, allerede her i efteråret.

Hanne Budtz: Det er også min opfattelse, at det vedrørende dette punkt på dagsordenen vil gå lidt mere stilfærdigt til end ved det foregående, og jeg er enig i, at dette lovforslag ikke indeholder realitetsændringer i den danske arvelovgivning.

Jeg skal ikke gentage, hvad den ærede socialdemokratiske ordfører har sagt om indholdet og om, hvorfor dette lovforslag nu fremsættes, men kun sige, at det i virkeligheden er et overordentlig indviklet og interes-